

נתיניו, כי הם חיו באושר ולא דאגו לכסף. הוא היה ברצון שולח את צבאו לעמק, כדי להשמיד את האנשים השמחים שחיו שם, לולא פחד מהחרבות החדות שצמחו שם על

עצים, ושבעליהם ידעו להשתמש בהן היטב. לכן מלך סקוליווב חשב זמן רב איך להשמיד את עמק מו בלי להיפגע בעצמו ובסוף תכנן תוכנית שלדעתו הייתה צריכה להצליח. הוא ציווה לכל הנפחים

והמכונאים שלו לבנות אדם מברזל יצוק, עם מיכון מיוחד בתוכו. כשאיש הברזל הופעל, הוא יכול היה לגלגל את עיניו, לחרוק בשיניו ולצעוד דרך העמק, תוך דריסת כל העצים

המלך סקוליווב ואיש הברזל שלו

מעבר להרים, בצד הצפוני של עמק מו שלט מלך רשע בשם סקוליווב. אנשיו חיו במערות ומכרות, חצבו ברזל ובדיל מסלעים והתיכו אותם למוטות. את המוטות מכרו אחר כך תמורת כסף. מלך סקוליווב שנא את המונרך של מו ואת כל

איש הברזל נתן נהמה כה איומה שאפילו
האנשים שבנו אותו נבהלו ממנה. הוא גלגל
את עיניו וחרק בשיניים והקול שלו נשמע כמו
רעם.

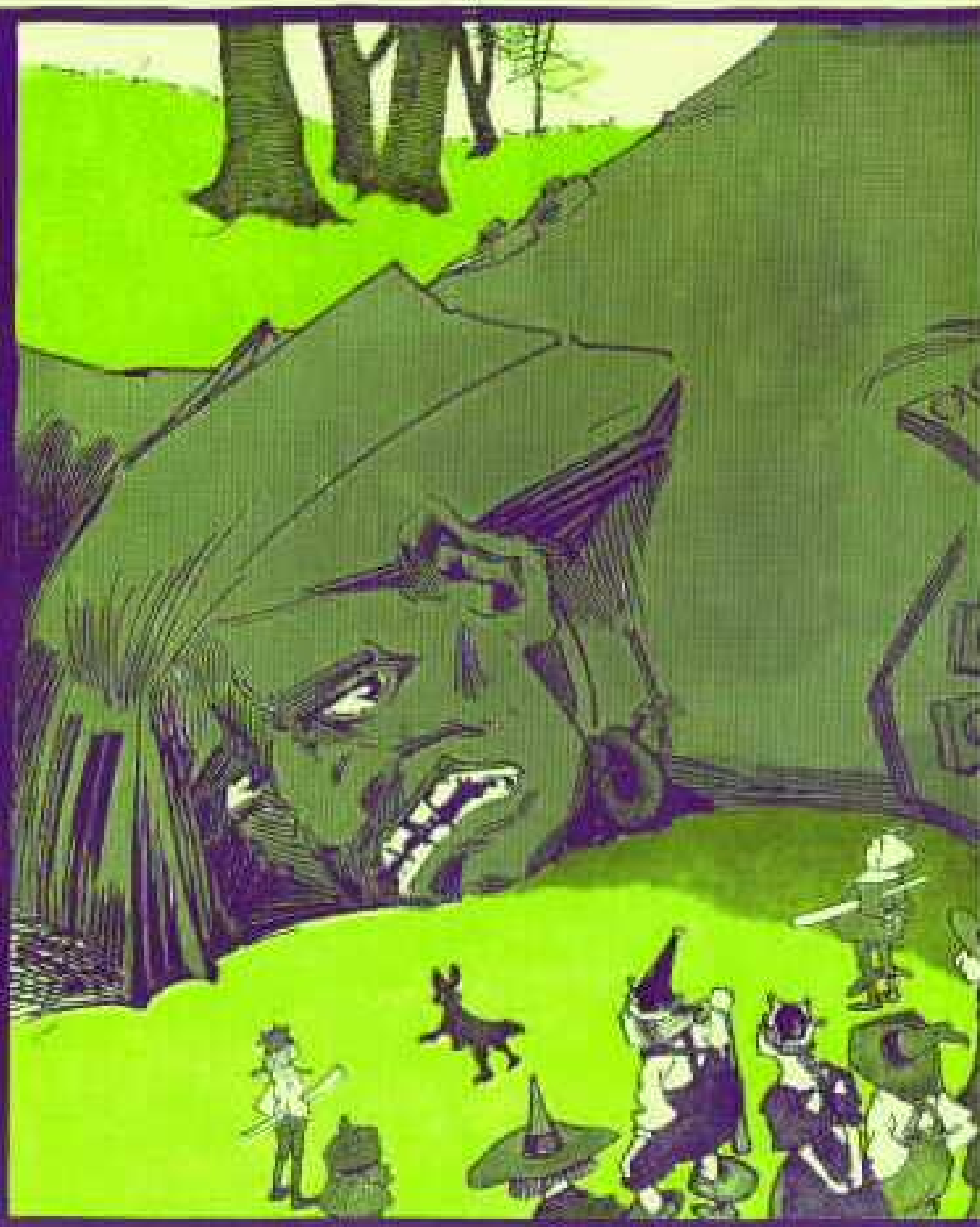
אחר כך הרים את
רגלו הענקית ונע
קדימה, מוחץ עצים
שעמדו לפניו וממשיך
במדרון ההר, כשהוא
משמיד את כל העומד
בדרכו. כך הוא
התקדם אל העמק מו.
המלך ואנשיו שיחקו
באותו יום בכדור
והכלב שימש כשופט.
פתאום, בדיוק כאשר

הנסיך ג'לליקין בעט בכדור וכולם מחאו לו כף,
נשמע רעש איום, וקול מחיצת עצים במדרון
ההר ונראתה המפלצת המתקדמת לעמק.
כולם נבהלו מאוד ועמדו כמו מאובנים מרוב
פחד, ורק הכלב רץ במרץ רב לכוון ההר,

והבתים. כי איש הברזל היה גבוה כמו
כנסייה, וכבד כמו שהברזל יכול להיות כבד,
וכל אחת מרגליו הייתה בגודל של אסם.
אתם יכולים לתאר לעצמכם כי בניית איש
ברזל כזה לקחה זמן רב, אך המלך סקובליו
היה נחוש להשמיד את עמק מו היפה והעביד
את אנשיו יום
ולילה. בסוף
איש הברזל
היה מוכן
להפעלה
ולדרכו
להשמדת
העמק מו.
העמידו אותו

בפסגת ההר עם פניו בכוון עמק מו והתחילו
למתוח את המנגנון שלו. זה לקח שבוע ימים
למאה אנשים, אך בסוף הוא היה דרוך והמלך
הרשע סקוליווב עמד מוכן להפעיל את
המפלצת.
"אחת, שתיים, שלוש" והמלך לחץ על ההדק.

לראות מה קורה שם.
בדיוק כשהכלב הגיע לרגלי ההר איש הברזל
ירד לעמק, דרס שדה של עוגיות שומשום
וערוגה שלמה של סוכריות דלעת. ואיש
הברזל היה משמיד את העמק כולו, אך רגלו
נתקלה בכלב, והוא נפל על הפנים, שם שכב,
חורק שיניים ונוהם, אבל לא מסוגל לזוז יותר.
המלך ואנשיו התעשתו מהפחד והתאספו
סביב המפלצת הענקית, מתפלאים מגודלה
וכוחה.

"אילו לא הפלת אותו" אמר המלך לכלב
"הענק הזה היה משמיד את כל הממלכה
שלי. מי הוא, לדעתך, רשע כזה ששלח את
הענק כדי להרוס אותנו?"
"זה בוודאי המלך סקוליווב" ענה הכלב "כי
איש מלבדו לא רוצה להרע לך, והענק בא
מכוון ממלכתו של המלך הרשע."
"כן" אמר המלך אחרי רגע מחשבה "זה
כנראה סקוליווב, וזה מעשה מאוד אכזרי, כי
אנו לא פגענו בו אף פעם. אבל מה נעשה עם
איש הברזל. אם נשאיר אותו כאן, הוא יפחיד

את ילדינו בנהמות האיומות שלו וגם אף אחת מהגברות לא תעז לטייל באזור הזה. הוא גם נראה כבד מאוד, ולא נוכל להרים אותו אפילו אם נמצא מקום לשים אותו איפשהו בצד." דבריו היו נכונים וכולם התאספו סביב איש הברזל וחשבו בכובד ראש במשך שעה. ואז המלך שאל "מישהו מכם מצא דרך להתפטר ממנו?"

האנשים נענעו בראשם לשלילה וחשבו בכובד ראש שעה נוספת. ובסוף הכלב התחיל לצחוק וקרא בקול כה חזק שכולם נבהלו "מצאתי!" "טוב" אמר המלך "נשמע את תוכניתך." "ראו" הסביר הכלב "איש הברזל מונח עכשיו על פניו. אם נוכל לסובב אותו ולהקים אותו על רגליו, הוא יפנה חזרה, למקום ממנו הוא בא ולא יזיק לנו יותר."

"זה רעיון מצוין" אמר המלך "אך איך נוכל להפוך ולהקים אותו?"

השאלה הזו הביכה תחילה את כולם, אבל אחרי רגע הנסיך חשובקצת, שהיה איש חכם מאוד, הודיע שהוא מוכן לקחת את המשימה

על עצמו.

"קודם כל הביאו לי נוצה" ציווה הנסיך.

ראש לשכת המלך חיפש ובסוף מצא נוצה גדולה ורכה. הנסיך לקח אותה בידו והתחיל לדגדג את איש הברזל תחת זרועו השמאלית. "אוור!" אמר איש הברזל, נתן קפיצה

ותוך כדי כך התהפך על גבו.

"הידד!" קראו האנשים ומחאו כפיים "הנסיך

שלנו הוא באמת נסיך חכם מאוד!"

הנסיך חשובקצת הוריד את כובעו והשתחוה לאות תודה על המחמאה. ואז אמר "הביאו לי

סיכה!"

ושוב נופסד חיפש והביא לו סיכה חדה מאוד.
הנסיך לקח אותה, התקרב אל איש הברזל
ודקר אותו בגבו עם הקצה החד.
"אוור!" קרא שוב איש הברזל, והפעם נתן
קפיצה כל כך גדולה שהעמידה אותו על
רגליו. אבל הפעם, לשמחת כולם, פניו היו
מופנים אל ההרים ולא אל העמק.
ברגע שאיש הברזל עמד על רגליו, המנגנון
שלו התחיל לפעול שוב והוא התקדם בצעדים
גדולים אל ההר ואל הממלכה של המלך
הרשע סקוליווב. הוא השמיד שם את המלך
ואת כל אנשיו ואת כל האזור שבו הלך.
וזה היה העונש על כך שהם קנאו באנשים
הטובים של העמק מו.
ולגבי גורלו של איש הברזל נודע, שהמשיך
ללכת ישר עד שהגיע לים, נכנס למים ונתקע
עמוק בקרקעית.
ושם הוא בוודאי תקוע עד היום.

